

Publicerad 2023-10-13 22:55 av Daphne

ganska obehaglig, puss puss

dörren

jag ger dig kärlek
speglar dina anletes drag
men du bara väntar
tills det ska sluta
tills mitt ansikte
blir till sten
och du
pratar med en vägg

jag blir ansiktslös
och du ensam igen

ansiktslösheten
gröper sig in
mellan ögonhålorna
och axelbenen
det känns i tandköttet
och bröstet höjs och sänks
höjd i sänka

till slut upphör kroppen gärna
fryser fast för gott
som Will Turners pappa
längs med skeppets sjöslitna brädor
det är skönt när havstulpanerna
och sjöstjärnan beblandar sig
med hudens torra flagor

det är dekadens
utan kvinna i cocktail glas
det är bara Gatsby
och great fastnade i halsen
det är vulgärt vältrande
i tomhet

Nej, sa jag
och gick ut genom dörren

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Daphne med Poeter.se id #40359 innehar upphovsrätten